

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 8018200007
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Investičná Správcovská s.r.o., so sídlom Popradská č. 56, Košice, právne zastúpeného JUDr. Lukášom Polákom, advokátom, so sídlom Hlavná č. 137, Prešov, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru č. 3, Prešov, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Sa/1/2018-103 z 27. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Sa/1/2018-103 z 27. júla 2018 z a m i e t a .

Účastníkom n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „správny súd“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal aby správny súd vydal uznesenie a rozhodol, že žalovaný je povinný bezodkladne a bez prieťahov konať v odvolacom konaní vedenom pod č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/1010385, predmetom ktorého je odvolanie žalobcu proti Územnému rozhodnutiu stavebného úradu Obec Haniska č.: SÚ-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017 a vydať o podanom odvolaní riadne rozhodnutie, postupom podľa § 249 SSP ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 167 a § 168 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd posúdil námietky žalobcu uvedené v žalobe, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, vyjadrením žalovaného a žalobcu v súlade s § 242 a nasl. SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že v predmetnom konaní je nesporné, že žalobca

v žalobe o konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezodkladne a bez prieťahov konať v odvolacom konaní vedenom pod č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/101385, predmetom ktorého je odvolanie žalobcu proti územnému rozhodnutiu Stavebného úradu Obce Haniska

č.: SÚ-S/9427/2017-Mk zo dňa 03.08.2017 a vydať o podanom odvolaní riadne rozhodnutie.

4. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že administratívne konanie začalo pred správnym orgánom Obec Haniska ako stavebným úradom na základe návrhu na vydanie územného rozhodnutia podaného stavebníkom SPINEA, s.r.o., so sídlom Okrajová č. 33, Prešov, pre umiestnenie stavby pod pracovným názvom: „Výrobný areál SPINEA, s.r.o., Haniska - Prešov“ s umiestnením stavby v priemyselnom areály DELTA trade ZH, s.r.o., na pozemkoch C-KN parc. č. 602/147 a 602/150 v k.ú. Haniska. Stavebný úrad vydal dňa 29.06.2017 pod č. SÚ-S/9427/2017-Mk oznámenie o začatí územného konania a nariadenie ústneho pojednávania, z ktorého vyplýva, že účastníkom administratívneho konania bol aj žalobca Investičná Správcovská s.r.o., a teda je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

5. Žalobca v súlade s § 246 ods. 2 SSP splnil aj ďalšiu procesnú podmienku. Z obsahu administratívneho spisu a vyjadrenia žalovaného k žalobe vyplýva, že v predmetnej veci bolo žalovanému doručené upozornenie prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov č. Kd 237/17/7700-8 z 15. decembra 2017 podľa § 28 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Žalovaný považoval upozornenie prokurátora za nedôvodné, a preto ho odstúpil na vybavenie Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktoré v upovedomení č. 10561/2018/SV/13255 z 19. februára 2018 uviedlo, že upovedomenie prokurátora považuje za nedôvodné. Žalobca písomným podaním z 23. mája 2018 predložil správne súdu aj list Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 23. apríla 2018, ktorým bol vybavený jeho opakovaný podnet z 3. januára 2018 tak, že prokurátor, aj keď sa nestotožnil s konštatovaním ministerstva uvedenom v nevyhovení upozornenia, dôvod na podanie pokynu Krajskej prokuratúre Prešov na podanie žaloby podľa § 45 ods. 2 SSP nevzhliadol s poukázaním na podanie žaloby žalobcom v predmetnom konaní.

6. Správny súd ďalej z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca predložil stavebnému úradu spolu s námietkami a pripomienkami proti územnému konaniu aj plnú moc z 24. júla 2017, ktorou konateľka spoločnosti splnomocnila Ing. B. L., bytom F. E. č. XXX/XX, L., na zastupovanie žalobcu v územnom konaní pre umiestnenie stavby „Výrobný areál SPINEA, s.r.o., Haniska - Prešov“.

7. Stavebný úrad vydal 3. augusta 2017 územné rozhodnutie č.: SÚ-S/9427/2017-Mk o umiestnení stavby pod pracovným názvom: „Výrobný areál SPINEA, s.r.o., Haniska - Prešov“ v Priemyselnom parku Haniska - Záturecká - developera DELTA trade ZH, s.r.o., na pozemkoch C-KN parc. č. 602/147 a 602/150 v k.ú. T. podľa objektivej skladby tak, ako je to zakreslené v overenom výkrese č. C3 - Koordinačná situácia stavby, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia a to podľa § 35 až § 38 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“). Rozhodnutie stavebného úradu bolo doručované žalobcovi na adresu jeho sídla a podľa priloženej doručenky pri rozhodnutí stavebného úradu bolo prevzaté 17. augusta 2017. Z doručenky bolo zrejmé, že sa týka konania vedeného pred Obcou Haniska č. SÚ-S/9427/2017-Mk. Rozhodnutie prevzal splnomocnený zástupca Ing. B. L., čo potvrdzuje aj jeho písomné podanie z 21. augusta 2017 označené ako vrátenie neoprávnene prevzatej zásielky, v ktorom uvádza, že 17. augusta 2017 omylom a neoprávnene prevzal zásielku č. RE6100822965SK adresovanom Mestu Prešov stavebnému úradu. Doručenie zásielky reklamoval žalobca Slovenskej pošty, a.s., reklamačným listom z 21. augusta 2017. Správny súd k uvedenému konštatoval, že výsledok tejto reklamácie a odpoveď Slovenskej pošty, a.s., sa v administratívnom spise nenachádza a nepredložil to ani žalobca spolu s podanou žalobou.

8. Stavebný úrad žiadosťou z 11. septembra 2017 žiadal o stanovisko Slovensku poštu, a.s., či úradná zásielka č. RE610822965SK bola doručená oprávnenej osobe. Slovenská pošta na základe tejto žiadosti poskytla informáciu z 3. októbra 2018, v ktorom uviedla, že šetrením dodávacích dokladov pošty bolo zistené, že doporučená zásielka adresovaná žalobcovi bola dodaná 17. augusta 2017 a prevzal ju

oprávnený prijímateľ.

9. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutie stavebného úradu č. SÚ-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017 nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2017. Stavebný úrad opakovane doručoval územné rozhodnutie na adresu sídla žalobcu a toto rozhodnutie žalobca prevzal 13. septembra 2017, resp. splnomocnenec žalobcu, čo potvrdzuje doručka pripojená k rozhodnutiu.

11. Proti rozhodnutiu stavebného úradu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo stavebnému úradu doručené 29. septembra 2017. Odvolanie podľa poštovej pečiatky a podacieho lístku predloženého žalobcom bolo podané na pošte 28. septembra 2017.

12. Žalovaný listom č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/1010385 z 12. októbra 2017 vyzval žalobcu na zaplatenie správneho poplatku a v tomto liste uviedol, že jeho odvolanie proti územnému rozhodnutiu č. SÚ-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017 smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu stavebného úradu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2017, a preto toto odvolanie bolo posúdené ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Vyzval žalobcu na zaplatenie správneho poplatku vo výške 165,50 eur za podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

13. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k doterajšiemu priebehu odvolacieho konania písomným podaním z 2. novembra 2017, ktoré bolo podané na Okresný úrad Prešov 2. novembra 2017 a žalovanému predložené 3. novembra 2017.

14. Žalovaný listom č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/112981 z 15. novembra 2017 oznámil právnomu zástupcovi žalobcu, že jeho podanie označené ako odvolanie proti územnému rozhodnutiu smerujúce proti rozhodnutiu Obce Haniska č. SU-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017, doručené žalovanému 11. októbra 2017, bolo posúdené ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, že výzvou č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/1010385 z 12. októbra 2017 bol vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku za podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, a keďže správny poriadok nebol zaplatený v stanovenej lehote a na právne následky nezaplatenia správneho poplatku bol upozornený, podnet odkladá.

15. Nečinnosť orgánu verejnej správy definuje Správny súdny poriadok v § 3 ods. 1 písm. d/ ako stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie. V prípade nečinnosti orgánu verejnej správy je protiprávnosť konania daná tým, že povinnosť orgánu verejnej správy riadne a včas uskutočniť konkrétne administratívne konanie vyplýva vždy zo znenia príslušného všeobecného záväzného predpisu.

16. Podľa správneho súdu pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť jeho pasivitu vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. Nekonanie orgánu verejnej správy musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonať určité procesné úkony a rozhodovať (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžnč 3/2011).

17. V predmetnom administratívnom konaní orgán verejnej správy postupoval podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“), ktorým rozhodoval o umiestnení stavby podľa § 32 a nasledujúcich ustanovení Stavebného zákona. Žalobca sa žalobou domáha vykonania odvolacieho administratívneho konania na základe jeho podaného odvolania.

18. Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa

tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

19. Nečinnosť orgánu verejnej správy je už zo svojej povahy spojená s plynutím lehôt, v rámci ktorých má orgán verejnej správy uskutočniť administratívne konanie, resp. vydať konečné rozhodnutie alebo opatrenie.

20. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu Stavebného úradu Obce Haniska č. SÚ-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017 podaním zásielky na pošte 28. septembra 2017 a stavebnému úradu toto odvolanie bolo doručené 29. septembra 2017. Stavebný úrad podľa § 65 Správneho poriadku predložil odvolanie žalobcu na rozhodnutie odvolaciemu orgánu, teda žalovanému písomným podaním zo 6. októbra 2017. Do dispozície žalovanému sa odvolanie žalobcu spolu s postúpeným spisom stavebného úradu dostalo dňa 11.10.2017, teda v zákonom stanovenej lehote podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku.

21. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne mu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je vhodnejšie najmä z dôvodu rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (ods. 3). Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať.

22. Správny poriadok upravuje lehoty na rozhodnutie v § 49 Správneho poriadku, podľa ktorého v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne (ods. 1). V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

23. Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

24. Správny poriadok v ustanoveniach o odvolacom konaní výslovne neupravuje povinnosť vydať rozhodnutie (obsahujúce všetky formálne znaky) odvolaciemu orgánu v prípade, ak odvolanie bolo podané oneskorene alebo je neprípustné.

25. Ako je uvedené vyššie, z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalovaný výzvou č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/1010385 z 12. októbra 2017, ktorú doručil žalobcovi 27. októbra 2017 a právne mu zástupcovi žalobcu 18. októbra 2017, vo veci konal tak, že posúdil odvolanie žalobcu ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a vyzval ho na zaplatenie správne mu poplatku. Ďalším listom z 5. novembra 2017 po tom, čo žalobca správny poplatok nezaplatil, oznámil mu, že jeho podanie označené ako odvolanie proti územnému rozhodnutiu odkladá. Žalovaný teda v súlade so Správnym poriadkom konal v lehotách zákonom ustanovených, a teda nebol nečinný, pretože vydal opatrenie, ktorým v podstate zdôvodnil svoje nekonanie, teda nevydanie rozhodnutia o odvolaní.

26. Správny súd uviedol, že za opatrenie orgánu verejnej správy možno považovať všetky individuálne správne akty vydané v administratívnom konaní, ktoré nie sú pomenované ani považované za rozhodnutia. Za takéto opatrenie možno nepochybne považovať aj listy, oznámenia orgánu verejnej správy, ktorými oznamuje fyzickej osobe alebo právnickej osobe, že jeho návrhu alebo žiadosti nevyhovuje, a ktorým môžu byť priamo dotknuté ich práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti.

27. Podľa názoru správneho súdu obsah listu - výzvy žalovaného zo 12. októbra 2017 a 5. novembra 2017 má povahu opatrenia orgánu verejnej správy. Jeho postup a zákonnosť sa preskúmava v rámci všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 a nasledujúcich ustanovení Správneho súdneho poriadku. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom konania o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol žalobca ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy na svojich právach, právom chránených záujmoch, ale iba tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu.

28. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v prípade žaloby smerujúcej proti neformálnemu oznámeniu správneho orgánu nie je namieste konanie o návrhu proti nečinnosti správneho orgánu, ale ani konanie o návrhu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy, keď za nezákonný zásah sa považuje faktické konanie orgánu verejnej správy, ktoré nie je rozhodnutím (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 91/2016).

29. Správny súd bol toho názoru, že ak bol žalobca presvedčený o skutočnosti, že žalovaný nepostupoval zákonným spôsobom a jeho odvolanie proti rozhodnutiu stavebného úradu neposúdil a nepreskúmal zákonným spôsobom čo do včasnosti podania odvolania, nesúhlasil s tým, že v danom prípade ide o podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, mohol sa zákonnosti postupu, resp. opatrenia žalovaného domáhať podaním všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 a nasledujúcich ustanovení Správneho súdneho poriadku.

30. Správny súd poukázal aj na tú skutočnosť, že na tunajšom súde sa vedie konanie pod sp. zn.: 6S/36/2018 v právnej veci žalobcu Investičná Správcovská s.r.o. proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorou sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2018/9908/23133/ŠSS-KK z 01. marca 2018, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie proti rozhodnutiu Stavebnému povoleniu Obce Haniska č. SÚ-S/15943/2017-Mk zo 14. decembra 2017, ktorým povolil stavbu „Výrobný areál SPINEA, s.r.o., Haniska - Prešov“. Žalobca v žalobe argumentuje práve nezákonným postupom a rozhodnutím žalovaného vo veci vydania územného rozhodnutia.

31. Správny súd na základe vyššie uvedených dôvodov po preskúmaní žalobných námietok a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že nebola zistená nečinnosť žalovaného, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 249 SSP.

II.

32. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ riadne a včas, prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, kasačnú sťažnosť z dôvodov, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ navrhol aby kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania.

33. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom správneho súdu, že správny orgán nemá povinnosť ukončiť konanie o odvolaní, ktoré považuje za oneskorené alebo neprípustné, vydaním rozhodnutia. Napriek tomu, že ust. § 59 správneho poriadku ustanovuje primárne spôsoby rozhodnutí o merite samotného odvolania, zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že o splnení podmienok na podanie odvolania nie je potrebné vydať riadne rozhodnutie s odôvodnením, ktoré by bolo následne preskúmateľné správnym súdom. Na podporu svojej argumentácie uviedol sťažovateľ rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžnč/3/2011 z 27. októbra 2011, sp.zn. 3Sžnč/1/2011 z 29. marca 2011, sp.zn. 6Sži/5/2012 z 24. apríla 2013.

34. Sťažovateľ citoval rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14S/61/2012, podľa ktorého správny

orgán „... rozhodol nesprávne, keď mal postupovať v zmysle § 59 ods. 1 Správneho poriadku a mal túto sťažnosť preskúmať ako odvolanie a to z hľadiska, či odvolanie spĺňa všetky požadované náležitosti, či nebolo podané oneskorene, či ho podala oprávnená osoba a či je prípustné. Tým, že nerozhodol odvolací orgán o tejto sťažnosti ako o odvolaní, nezachoval dvojinštančnosť správneho konania garantovanú zákonom.“

35. Podanie svojvoľne považované za oneskorené odvolanie nemožno považovať automaticky za podnet účastníka sui generis na preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní ale primárne za podanie, ktorého doručením v zmysle ust. § 18 správneho poriadku sa začína odvolacie správne konanie, pretože zo systematického zaradenia k aplikácii § 60 správneho poriadku môže odvolací správny orgán pristúpiť iba v rámci odvolacieho správneho konania. Je potrebné v odvolacom správnom konaní skúmať splnenie procesných podmienok, pričom až z tohto právneho posúdenia je možné ustáliť právny záver, či bolo odvolanie podané oneskorene. Tým, že odvolací správny orgán dosiaľ o odvolaní nerozhodol, je zrejmé, že žalovaný nebol v odvolacom konaní činný. Čo nemožno ignorovať tým, že v odlišnom správnom konaní - v konaní o preskúmanie v mimo odvolacom konaní vydal žalovaný opatrenie. Ak žalovaný posúdil odvolanie ako neprípustné, je jeho povinnosťou tieto závery žalobcovi dať na vedomie vo forme rozhodnutia.

36. Povinnosť druhostupňového správneho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu splnená byť nemôže bez kompletného administratívneho spisu a rovnako nemôže byť konvalidovaná svojvoľným vyslovením, na základe vyznačenia právoplatnosti zamestnancom úradu, bez posudzovania právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia po materiálnej stránke, že odvolanie je podnetom na preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní, ktoré je samostatný typ správneho konania sám výzvou na zaplatenie správneho poplatku začne.

37. Sťažovateľ ďalej namietal aj posúdenie chaotického doručovania územného rozhodnutia správnym súdom. Sťažovateľ pripomenul, že je podstatný a právne relevantný jedine okamih doručenie písomnosti zástupcovi účastníka konania. Doručenie písomnosti účastníkovi konania nemá žiaden vplyv na plynutie lehôt. Ak sa písomnosť doručila len účastníkovi konania a nie jeho zástupcovi, tak ako je tomu v tomto prípade, ide o doručovanie, ktoré nemôže mať právne účinky. Správny orgán bol povinný opakovane doručiť písomnosť zvolenému zástupcovi účastníka konania.

38. Za nepochopiteľné považoval sťažovateľ, že správny súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol v bodoch 27. a 28. Skutočnosti, ktoré potvrdzujú nezákonnosť prvostupňového správneho orgánu pri doručovaní územného rozhodnutia a následne v bode 30. uznesenia bez akéhokoľvek zdôvodnenia a logickej úvahy uvedie, že rozhodnutie stavebného úradu nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2017, a to bez toho aby sa zaoberal pripomienkami žalobcu a vysporiadal sa s aplikáciou príslušných ustanovení správneho poriadku o doručovaní a plynutí lehoty na podanie odvolania. Na podporu svojej argumentácie citoval z rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 16/2016-18.

39. Záverom sťažovateľ uviedol, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Napádané rozhodnutie neobsahuje podľa názoru sťažovateľa ani zmienku o tom, akým spôsobom dospel správny súd k záverom o právoplatnosti územného rozhodnutia. Rozhodnutie neobsahuje ani zmienku spôsobe vyhodnocovania argumentov žalobcu a rozhodnutie považoval z uvedených dôvodov za svojvoľné a arbitrárne.

40. Podaním zo 17. septembra 2018 doložil sťažovateľ stanovisko Slovenskej pošty, a.s., v ktorom je uvedené, že ako doručovateľ omylom nesprávne doručila zásielku neoprávnenej osobe, ktorým vyvracia názor správneho súdu prezentovaný v bode 29. napadnutého uznesenia.

III.

41. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa plne stotožňuje s výrokom ako aj

odôvodnením rozhodnutia správneho súdu a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

IV.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 445 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

43. Predmetom kasačného konania bola kasačná sťažnosť proti uzneseniu správneho sudu, ktorým žalobu, ktorou sa žalobca domáhal aby správny súd vydal uznesenie a rozhodol, že žalovaný je povinný bezodkladne a bez prietáhov konať v odvolacom konaní vedenom pod č. OU-PO-OVBP2-2017/41106/1010385, predmetom ktorého je odvolanie žalobcu proti Územnému rozhodnutiu stavebného úradu Obec Haniska č.: SÚ-S/9427/2017-Mk z 3. augusta 2017 a vydať o podanom odvolaní riadne rozhodnutie, postupom podľa § 249 SSP ako nedôvodnú zamietol.

44. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

45. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdá.

47. Podľa § 54 ods. 1 Správneho poriadku odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný predpis.

48. Podľa § 57 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie, a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.

49. Podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku, ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplnkového konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka.

50. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne mu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je vhodnejšie najmä z dôvodu rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (ods. 3).

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať.

51. Podľa § 49 Správneho poriadku upravujúceho lehoty, v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne (ods. 1). V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

52. Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

53. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

54. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

55. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

56. Pokiaľ sa sťažovateľom namietaného záveru správneho súdu týkajúceho sa posúdenia postupu žalovaného pri prekvalifikovaní odvolania na opravný prostriedok týka, kasačný súd poukazuje na názor v Komentári k správneému poriadku (Správny poriadok 3. vydanie, 2019, Potasch, Hasanova, Váľova, Milucky, Medzova), ktorý rieši problematiku postupov správnych orgánov podľa s ust. § 60 Správneho poriadku v praxi, a to nasledovne: „V praxi mnoho orgánov rieši oneskorene podané odvolanie tým spôsobom, že oneskorene podané odvolanie posúdia (s poukazom, že podanie posudzovali podľa obsahu, nie podľa jeho formálneho označenia) ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania (prípadne ako návrh na obnovu konania) a odvolaním sa ďalej nijako nezaoberajú, ani účastníka neinformujú, že oneskorene podané odvolanie nie je možné preskúmať v odvolacom konaní. Účastníka konania len vyzvú, aby uhradil správny poplatok za podanie podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Mnohí účastníci konania sú z takého postupu správneho orgánu procesne prekvapení, pretože mienili podať odvolanie, a nie platiť za aplikáciu mimoriadnych opravných prostriedkov. Domnievame sa, že tento postup nie je správny a zákonný, ak z obsahu podania jednoznačne vyplýva, že účastník konania mienil podať odvolanie proti neprávoplatnému rozhodnutiu a nie podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia, najmä ak je odvolanie správneému orgánu doručené niekoľko dní po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Správny orgán je v takomto prípade povinný účastníka upovedomiť neformálnym listom o spôsobe vybavenia oneskorene podaného odvolania. Preskúmanie oneskorene podaného odvolania z hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, je zákonnou povinnosťou správneho orgánu, ktorá mu exaktne vyplýva z toho ustanovenia Správneho poriadku. Ak po preskúmaní rozhodnutia zistí dôvod na aplikáciu mimoriadnych opravných prostriedkov, musí ich využiť ex offo, a nie ich aplikáciu podmieňovať zaplatením správneho poplatku.“

57. Kasačný súd vníma zásadný rozdiel v tom, že sťažovateľ podal podanie označené, ako odvolanie, a to proti už v tom čase právoplatnému rozhodnutiu, súčasne s argumentáciou, že správny orgán zásadne pochybil pri doručovaní, keď rozhodnutie doručoval dvakrát a to výlučne len sťažovateľovi a nie jeho zástupcovi s plnomocenstvom na celé konanie a tým nenastali účinky doručenia, teda právoplatnosť rozhodnutia nebola vyznačená správne. S týmto sa však kasačný súd nestotožňuje a opätovne odkazuje na vyššie uvedený komentár k Správneému poriadku: „Iný prístup by bolo možné zvoliť pri podaní označenom ako odvolanie, z ktorého je zrejmé, že sa ním účastník konania dožaduje preskúmania

právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. V takomto prípade by bol postup správneho orgánu, v ktorom by podanie vyhodnotil ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, správny a zákonný.“

58. Správny orgán teda postupoval správne keď nevyhodnocoval podanie sťažovateľa podľa formy, ale podľa obsahu a v tomto prípade zákon, ako uviedol aj správny súd, neukladá povinnosť správneho orgánu vyrozumieť účastníka konania formou rozhodnutia, či neformálneho listu o skutočnosti, že odvolanie bolo podané oneskorene, alebo je neprípustné.

59. V súvislosti s vyššie uvedeným považuje kasačný súd za rozhodujúce, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že územné rozhodnutie Stavebného úradu Obce Haniska č. SÚ-S/9427/2017-Mk z 03. augusta 2017 bolo označené za právoplatné dňom 5. septembra 2019 a sťažovateľ podal odvolanie proti tomuto rozhodnutiu podaním zásielky na pošte až 28. septembra 2017 a stavebnému úradu toto odvolanie bolo doručené 29. septembra 2017. Teda rozhodnutie bolo už v čase podania odvolania právoplatné.

60. Pokiaľ sa namietaného doručovania týka, kasačný súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené, keď sťažovateľ podal 28. septembra 2017 podanie označené ako odvolanie proti rozhodnutiu, mal už v tom čase plnú vedomosť o tom, že podáva podanie označené, ako odvolanie proti už právoplatnému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu.

61. Kasačný súd je toho názoru, že túto vedomosť musel mať sťažovateľ z dôvodu, že samotné rozhodnutie bolo prvýkrát doručované na adresu sídla sťažovateľa 17. augusta 2018 a prevzal ho splnomocnený zástupca, ktorý bol pre celé správne konanie splnomocnený 24. júla 2017. Lehota na podanie odvolania začala sťažovateľovi plynúť už 18. augusta 2018 a posledný deň lehoty pripadol na deň pred dňom vyznačenia právoplatnosti rozhodnutia, teda na 4. septembra 2019.

62. Argumentácia sťažovateľa o zmätočnom doručovaní a najmä tvrdenie splnomocneného zástupcu, že zásielku prevzal „... omylom ...vzhľadom na to, že spoločnosť Investičná Správcovská, s.r.o. má do 9. septembra 2017 celozávodnú dovolenku ...“ sa súdu javí ako účelové a v konečnom dôsledku špekulatívne. Kasačný súd je toho názoru, že by malo byť v záujme sťažovateľa, ako obchodnej spoločnosti zabezpečiť si, aby mala vedomosť o zásielkach, ktoré sú jej doručované. Aj keď je pravdou, že správny orgán doručoval do vlastných rúk sťažovateľa, aj napriek tomu, že bol v konaní zastúpený, je treba uviesť, že rozhodnutie prevzal splnomocnený zástupca pre celé konanie, a tým bol jednoznačne naplnený účel doručovania, bez ohľadu na skutočnosť, že toto doručovanie nemožno označiť za bezvadné. Vzhľadom na to, že rozhodnutie bolo doručené osobe splnomocnenej a oprávnenej na prevzatie zásielky, aj keď nebolo správne doručované na adresu zástupcu sťažovateľa ale na adresu účastníka konania, teda sťažovateľa, dostalo sa do dispozičnej sféry zástupcu sťažovateľa, čím došlo k naplneniu účelu doručovania.

63. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

64. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal právo na náhradu trov tohto konania.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

67. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.